

Sygn. akt IX Ka 1085/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 roku

sprawy **Ł. K.**

obwinionego o wykroczenie z art. 144 § 1 kw, art.107 kw

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę obwinionego i oskarżycielkę posiłkową M. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 12 kwietnia 2013r. sygn. akt XI W 4124/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od obwinionego Ł. K. kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych, a od oskarżycielki posiłkowej M. S. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania przed sądem II instancji.

Sygn. akt IXKa1085)13

UZASADNIENIE

Ł. K. obwiniony został o to, że : 1. od dnia 8 września 2012r. do dnia 29 września 2012r. w K. przy ul. (...) w miejscu przeznaczonym do użytku publicznego wielokrotnie w tym okresie czasu parkując różne pojazdy w miejscu rosnącej trawy niszczył roślinność tj. o wykroczenie z art. 144§1kw,

2. w miejscu i czasie jak w punkcie 1 poprzez wielokrotne parkowanie różnych pojazdów w miejscu rosnącej trawy oraz poprzez rozkopywanie skarpy złośliwie niepokoił M. S. i A. S. tj. o wykroczenie z art. 107kw.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2013r. obwinionego Ł. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt.2 wniosku o ukaranie i na podstawie art. 118§2kpw stwierdził, że koszty postępowania w tym zakresie ponosi Skarb Państwa . Obwinionego Ł. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu 1 wniosku o ukaranie stanowiącego wykroczenie z art. 144§1kw i za to na podstawie art. 144§1kw w zw. z art. 24§1i3kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 200 złotych. Na podstawie art.118§1kpw i art. 119kpw w zw. z art. 627kpk zasądził od obwinionego Ł. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 złotych tytułem opłaty od kary .

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca obwinionego, który zaskarżył wyrok w całości i zarzucił rozstrzygnięciu :

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść , a mianowicie przepisu art. 5§2 i art. 7kpk poprzez rozstrzygnięcie nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść obwinionego oraz rażące naruszenie przez Sąd I instancji

zasady swobodnej oceny zebranych w sprawie dowodów , polegające na uznaniu za w pełni wiarygodne odnośnie sprawstwa obwinionego Ł. K. zeznań świadków M. S. i A. S. , złożonych na rozprawie , podczas, gdy istnieje podstawa do stwierdzenia, iż zeznania te odbiegając wyraźnie od wyjaśnień obwinionego i dokumentów zgromadzonych w sprawie były nieprawdziwe co do najważniejszej okoliczności , czyli ustalenia , czy Ł. K. niszczył roślinność przed posesją sąsiadów poprzez prawowanie pojazdów oraz czy w ogóle miejsce to stanowiło zieleniec , kwietnik lub trawnik , a parkowanie w tym miejscu samochodów mogło wyczerpywać dyspozycję przepisu art. 144§1kw i wynikający stąd :

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku , mający wpływ na jego treść , a polegający na ustaleniu przy braku wiarygodnych dowodów winy , że obwiniony Ł. K. dopuścił się przypisanego mu czynu. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od zarzuconego mu czynu , ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o przeprowadzenie dowodu z dokumentu – pisma (...) w K. z dnia 08.05.2013r.

Na rozprawie odwoławczej obrońca sprecyzował, iż zaskarżył wyrok w części tj. co do punktu II i III wyroku .

Apelację wniosła również oskarżycielka posiłkowa M. S. zaskarżając wyrok w części dotyczącej uniewinnienia obwinionego Ł. K. od popełnienia zarzuconego mu złośliwego niepokojenia M. S. i A. S. , wnosząc o ponowne rozpatrzenie dowodów oraz uznanie obwinionego winnym popełnienia wykroczenia z art. 107kw.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Żadna z wniesionych apelacji nie zasługiwała na uwzględnienie.

Odnośnie apelacji obrońcy obwinionego Ł. K. :

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie oraz pisemnych motywów zaskarżonego wyroku pozwala na stwierdzenie , iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się błędu, tak w ocenie przeprowadzonych dowodów , jak też w dokonywaniu na ich podstawie ustaleń faktycznych dotyczących sprawstwa obwinionego . Sąd Rejonowy rozważył wszystkie okoliczności mające znaczenie dla poczynienia prawidłowych ustaleń , wskazał także przesłanki na podstawie których przyjął , iż Ł. K. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu wykroczenia . Apelacja zaś nie przytacza żadnych okoliczności , które mogłyby podważyć prawidłowość rozumowania i ustaleń Sądu I instancji . Wręcz przeciwnie , obrońca obwinionego uzasadniając swoją tezę o braku podstaw do przypisania mu zarzucanego wykroczenia na skutek istnienia wątpliwości o których mowa w art. 5§2kpk , w sposób wybiórczy przytacza przeprowadzone dowody , tj. wyjaśnienia Ł. K. , wskazując , iż tylko jego relacjom należy dać wiarę .

Trafnie Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podał, iż przeprowadzone dowody , w tym w szczególności zeznania oskarżycielek posiłkowych A. S. i M. S. wprost wskazują na to , iż obwiniony Ł. K. w okresie zarzutu regularnie parkował pojazdy przed ogrodzeniem należącej do nich posesji , w ten sposób, że dwoma kołami najeżdżał na znajdujący się tam trawnik , co z kolei skutkowało niszczeniem trawy . Świadkowie w sposób zgodny ze sobą, spójny i konsekwentny przedstawiali powyższe okoliczności , a nadto wskazały, iż zwracały uwagę obwinionemu, aby zaprzestał takiego zachowania, co jednak nie skutkowało , w konsekwencji zaś wystąpiły do Miejskiego Zarządu Dróg o wyrażenie zgody na zainstalowanie metalowych słupków na przedmiotowym trawniku. Zauważyć należy, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, że relacje pokrzywdzonych znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka T. K., która przyznała, iż syn tj. obwiniony parkował samochody przy posesji M. S. i A. S., w miejscu, gdzie zasiały trawę. Sam obwiniony w swoich wyjaśnieniach choć potwierdził fakt parkowania pojazdów na wysokości posesji pokrzywdzonych , to jednak zaprzeczył, by w ten sposób niszczył trawnik, bowiem w jego ocenie nie znajdowała się tam zieleń, a klepisko. W tym zakresie słusznie Sąd Rejonowy odmówił wiary wyjaśnieniom obwinionego, wskazując, iż nie jest konsekwentny w swoich relacjach . Nadto zwrócić uwagę należy, że z ustaleń poczynionych w sprawie XIW355)12, w której to sprawie między innymi Ł. K. został uniewinniony od popełnienia czynu z art. 107kw, nie kwestionowanych przez obwinionego wynika, że Ł. K. oraz jego rodzice od kwietnia 2012r. mieli świadomość tego, że (...)w K. wyraził pokrzywdzonym zgodę na urządzenie trawnika i wykonanie palisady w pasie drogowym przed ich posesją.

Stwierdzić zatem należy , że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie czynu przypisanego obwinionemu w punkcie II zaskarżonego wyroku , która poprzedził rzeczową i logiczną oceną całokształtu materiału dowodowego , opierając się na kryteriach określonych przepisem art. 7kpk . W tym zakresie wbrew wywiadowi obrońcy nie było podstaw do stosowania przepisu art. 5§2kpk, bowiem wątpliwości o których mowa w tym przepisie , to wątpliwości Sądu orzekającego, a nie strony procesu . W niniejszej zaś sprawie, co wprost wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku , Sąd Rejonowy oceniając przeprowadzone dowody tego rodzaju wątpliwości nie powziął.

Odnosnie apelacji oskarżycielki posiłkowej M. S. :

Nie są zasadne argumenty podnoszone w apelacji oskarżycielki posiłkowej M. S. , a zmierzające do wykazania, iż Sąd Rejonowy dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych uznając, iż zachowanie Ł. K. polegające na parkowaniu pojazdów przed posesją pokrzywdzonych nie wyczerpało znamion wykroczenia z art. 107kw. W tym zakresie ocenę zachowania obwinionego Sąd Rejonowy oparł przede wszystkim na wyjaśnieniach Ł. K., który przyznał, iż zdarzało się, że parkował pojazd wzdłuż posesji oskarżycielki posiłkowej , jednakże równocześnie wskazał , iż powodem pozostawienia, akurat w tym miejscu , samochodu była konieczność wynikająca z normalnego korzystania z ul. (...). Z dowodu tego wynika również, iż rodzina obwinionego korzysta z trzech pojazdów, które w porze nocnej zaparkowane są na podwórku ich posesji, natomiast w ciągu dnia pozostawiają je zaparkowane na ulicy . Zgodnie zaś z przepisem art. 107kw dla bytu tego wykroczenia koniecznym jest wykazanie, że sprawca działał umyślnie w celu dokuczenia innej osobie , a zatem należy wykazać istnienie po stronie sprawcy złośliwości. Przy czym o istnieniu powyższego nie może świadczyć wyłącznie subiektywne przekonanie pokrzywdzonej , skoro na terenie znajdującym się wzdłuż jej posesji nie obowiązuje zakaz parkowania i uprawnienie do pozostawienia tam pojazdu , tak by nie utrudniał ruchu innym uczestnikom , w istocie przysługuje każdemu uczestnikowi tego ruchu. Obwiniony zamieszkuje w sąsiedztwie oskarżycielki posiłkowej , a więc fakt, iż należące do niego pojazdy najczęściej pozostają tam zaparkowane nie jest niczym nadzwyczajnym .

Wbrew zatem wywiadowi apelacji oskarżycielki posiłkowej ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy w zakresie wyczerpania przez Ł. K. czynu z art. 107kw została dokonana w sposób prawidłowy . Argumenty zaś podnoszone w apelacji stanowią wyłącznie dowolną polemikę ze słusznymi ustaleniami Sądu Rejonowego.

Mając na uwadze wskazane wyżej argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art. 109§2kpw w zw. z art. 437§1kpk utrzymał w mocy zaskarżony wyrok .

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 119kpw w zw. z art. 636§2kpk i art. 633kpk . W przypadku obwinionego Ł. K. na kwotę 80 zł złożyły się : 50 zł tytułem zryczałtowanych wydatków za postępowanie odwoławcze i 30 zł opłaty od wymierzonej kary grzywny (§3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 Dz.U. z 2001r. nr 118 poz.1269 i art. 3 ust.1 i 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych) , w przypadku oskarżycielki posiłkowej M. S. 60 zł opłaty (art.13 ust.2 ustawy o opłatach w sprawach karnych).

SSO Anna Szeliga